Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 446 van 22 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK**
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 maart 2026.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De Raad verwijst naar artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*BS* 19 juni 2026), dat luidt als volgt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. […]"

Ingevolge de hierboven geciteerde wetsbepaling verloopt de onderhavige procedure aldus overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet.

2. Overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

"*1. Verzoekster, die de Somalische nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij haar huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.*

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd namelijk geen geloof gehecht aan haar beweerde herkomst uit het dorp Bulo Dhurow, gelegen in het district Merka in de provincie Lower Shabelle. Bijgevolg kon er geen geloof worden gehecht aan haar asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden was. Aangezien zij geen zicht bood op haar werkelijke regio van herkomst, maakte zij niet aannemelijk dat zij een reëel risico op ernstige schade liep. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 310 771 van 5 augustus 2024.

In het kader van haar huidig verzoek houdt verzoekster vast aan haar verklaringen uit haar eerste verzoek. Zij voegt eraan toe dat haar grootmoeder aan moederskant en haar moeder werkten als duiveluitdrijvers en vluchtten van Al-Shabaab toen zij tien jaar oud was. Zij haalt verder aan dat zij vreest dat haar dochter die in Somalië verblijft, besneden is of zal worden. Zij vreest bij een terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab. Zij legt ter staving van haar huidig verzoek twee attesten van een psycholoog, en enkele brieven van Somaliërs in België die bevestigen dat zij afkomstig is uit Bulo Dhurow, neer.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:
(i) zij haar huidig verzoek steunt op de motieven die zij naar aanleiding van haar eerste verzoek heeft uiteengezet.
(ii) de brieven van andere Somaliërs uit België en de attesten van de psycholoog de ongeloofwaardigheid van haar herkomst uit Bulo Dhurow niet kunnen omkeren.
(iii) waar zij verder nog stelt dat zij vreest dat haar dochter besneden is of zal worden, erop moet gewezen worden dat dit reeds door de Raad niet aannemelijk werd bevonden.
(iv) haar opmerking dat haar moeder en grootmoeder duiveluitdrijvers zijn of waren en dat haar familie om die reden problemen kende met Al-Shabaab, ook geen nieuw element is dat haar kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt, gezien zij dit situeert in haar dorp (Bulo Dhurow) en zij haar herkomst uit deze plaats nooit aannemelijk heeft gemaakt. De problemen die zij hiermee verbindt, kunnen bijgevolg ook niet voor waar worden aangenomen.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekster heeft aangebracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient te worden nagegaan of de aangevoerde gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt", m.a.w. of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. Dat elementen nieuw zijn in die zin dat ze nooit eerder werden aangebracht, volstaat dus geenszins (an sich), aangezien het moet gaan om nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in de zin van voormelde artikelen aanzienlijk vergroten. De commissaris-generaal heeft onderzocht, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, wat in casu niet het geval is in het kader van haar huidig verzoek. Bijgevolg kon de commissaris-generaal haar verzoek onontvankelijk verklaren.

De Raad wijst er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekster spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

8. Waar verzoekster het gebrek aan persoonlijk onderhoud hekelt om met name uitgebreid te kunnen vertellen over de nieuwe elementen en de actuele problematiek, blijkt echter uit de lezing van het administratief dossier dat de Dienst Vreemdelingenzaken van verzoekster een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoekster in de gelegenheid gesteld werd om nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekster aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekster wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)). In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat aan verzoekster tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidig verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van haar verklaringen aldaar na zou gaan of haar aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoekster voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekster werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoekster was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt tot slot vast dat verzoekster in haar verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen zij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

9. Waar verzoekster verwijst naar haar voorgelegde getuigenverklaringen, merkt de Raad op dat deze getuigenverklaringen een gesolliciteerd karakter hebben en werden opgesteld ten behoeve van verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, zodat hieraan bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Verder wijst de Raad er op dat deze getuigenverklaringen geen objectieve bronnen zijn. Het staat deze personen vrij te verklaren wat ze willen. Bijgevolg kunnen deze getuigenverklaringen niet geaccepteerd worden als bewijs om haar herkomst aannemelijk te maken.

Verder wijst de Raad op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld in de bestreden beslissing dienaangaande: "De documenten die u voorlegt kunnen de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Bulo Dhurow niet omkeren. De brieven van andere Somaliërs in België die verklaren dat u afkomstig bent uit Bulo Dhurow (document 2) hebben namelijk geen bewijswaarde. Ze hebben een duidelijk gesolliciteerd karakter, aangezien het steeds om dezelfde bewoordingen gaat die door personen die u vermoedelijk persoonlijk kent werden ondertekend. Bovendien gaat het hier, met uitzondering van één persoon, helemaal niet om personen

afkomstig uit Bulo Dhurow, maar om mensen met wie u een clanverwantschap deelt. Nochtans verklaarde u in uw eerste verzoek dat u amper kennis had over uw clan en niet met uw clan was opgevoed (NPO eerste verzoek, p. 9-10). Het is dan ook erg opvallend dat u in België kennelijk wel allerlei clangenoten kent uit andere plaatsen in Somalië, die bovendien verklaren dat ze bekend zijn met uw familie en bevestigen dat u uit Bulo Dhurow afkomstig bent. Deze documenten kunnen dan ook geenszins afbreuk doen aan de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over Bulo Dhurow.".

Door louter algemeen op te merken dat, zonder bijkomende uitleg te geven, verweerder geen rekening heeft gehouden met de diaspora-context en de moeilijkheid om enigszins Somalische identiteitsdocumenten te bekomen, en haar verklaringen te herhalen, brengt zij geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen en slaagt er niet in om deze te ontkrachten.

10. De Raad wijst verder op de vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent haar voorgelegde psychologische attesten: "Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.
Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich onvoldoende concrete elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U verklaart wel dat u psychologische moeilijkheden hebt en ondersteunt dit met twee attesten (verklaring DVZ, 24 juli 2025, punt 13). Uit deze attesten blijkt echter niet dat u niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de standaardprocedure (cfr. infra). Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
(…)
Wat de attesten van de psycholoog (document 1) betreft, dient erop gewezen worden dat beide attesten nagenoeg dezelfde inhoud hebben en dat er wel degelijk reeds rekening gehouden werd met het feit dat u analfabeet en ongeschoold bent en dat dit dus geen nieuw element vormt. De RvV bevestigde in haar arrest namelijk expliciet dat de vragen die u werden gesteld om te peilen naar uw herkomst afdoende rekening hielden met uw profiel als analfabete ongeschoolde vrouw (Arrest, p. 9-10).
Waar de psycholoog verder stelt dat u symptomen vertoont van PTSS en u algemeen psychisch kwetsbaar bent, wat een invloed kan hebben op uw mogelijkheden om herinneringen helder en consistent te vertellen en dat dit eveneens een impact heeft op uw dagelijks functioneren, blijkt verder in het attest dat u wel in staat bent om over vragen die uw dagelijkse leefwereld raken en te maken hebben met risico en gevaar een antwoord te bieden. U bent dus wel degelijk in staat om vragen te antwoorden die raken aan uw leefwereld. De RvV oordeelde hierover reeds dat er voor de gestelde vragen geen verregaande politieke of geografische kennis vereist was, aangezien ze over de dagdagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek gingen Bovendien wees de RvV erop dat u zelf verklaarde via uw vader aan informatie over de ruimere regio te geraken en zelf verschillende dorpen benoemde en situeerde (Arrest, p. 10).
Deze attesten van de psycholoog werpen dus ook geen ander licht op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Bulo Dhurow.".

Door louter te verwijzen naar (de inhoud van) de psychologische attesten werpt zij geen ander licht op het voorgaande.

Verder blijkt uit het verslag van haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij in staat bleek het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke en concrete antwoorden te formuleren. Er kan uit het geheel van haar verklaringen afgelegd tijdens haar tweede verzoek om internationale bescherming dan ook geenszins worden afgeleid dat zij niet in staat was om uitgebreide en coherente verklaringen af te leggen, of niet bij machte was om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen.

Verzoekster, die in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ daarenboven zelf eenduidig aangaf dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken, toont verder niet concreet aan en maakt niet hard dat er in casu en in het kader van haar voorliggend, volgend verzoek om internationale bescherming bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze eventuele steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

11. Verzoekster haalt aan dat haar grootmoeder en haar moeder duiveluitdrijvers waren en daardoor geviseerd werden door Al-Shabaab en situeert dit in haar dorp Bulo Dhurow. De Raad stelt vast dat, aangezien verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Bulo

Dhurow, de problemen die zij hier mee verbindt bijgevolg ook niet voor waar kunnen worden aangenomen. Hoe dan ook toont verzoekster door algemeen het voorgaande aan te halen niet aan dat zij nood zou hebben aan internationale bescherming.

12. Aan verzoeksters Somalische nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoekster maakt echter niet aannemelijk dat zij (recent) afkomstig is uit het dorp Bulo Dhurow, gelegen in het district Merka in de provincie Lower Shabelle, noch uit een gebied in Somalië waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande is haar betoog in het verzoekschrift omtrent de veiligheidssituatie in Somalië en haar verwijzing naar rapporten dienaangaande, dewelke zij overigens niet benoemt en niet bijbrengt, niet dienstig.

13. Bijgevolg lijkt verzoekster geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

4. Op 2 juni dient verzoekster overeenkomstig (oud) artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in, met daarbij gevoegd:
- psychiatrisch verslag AZ Jan Palfijn van 16 maart 2026;
- psychologisch verslag van 24 mei 2026;
- medicatieschema van 27 mei 2026.

5.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

5.2. Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"*Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.*"

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

6. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 3 juni 2026 om 10 uur 30 staat het volgende vermeld:

"*Tolk 1853 legt de eed af en tolkt Somalisch – Nederlands.*
De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekster stelt dat verweerder ten onrechte geen geloof hecht aan haar verklaringen, twijfelt aan haar problemen en haar herkomst en de stukken die zij bijbrengt afdoet als 'gesolliciteerd'. Naar aanleiding van haar eerste beschermingsverzoek werd geoordeeld dat zij haar herkomst niet afdoende heeft aangetoond,

maar nu zij naar aanleiding van het thans voorliggende tweede beschermingsverzoek stukken bijbrengt, worden deze zonder meer aan de kant geschoven omwille van hun gesolliciteerd karakter. Verzoekster ziet niet in hoe deze stukken geen gesolliciteerd karakter kunnen hebben "aangezien verweerder er zelf om solliciteert". Los daarvan heeft verzoekster in haar verzoekschrift haar psychische kwetsbaarheid aangehaald en werd deze onterecht genegeerd. Uit de bijgebrachte stukken, waarvan de meest recente dateren van maart/mei 2026, blijkt dat haar mentale problemen zijn verergerd: zij heeft een poging tot suïcide ondernomen en geeft blijk van psychotische symptomen, met onder meer auditieve hallucinaties. Dit dient terdege te worden meegenomen in de evaluatie. Daarbij stelt verzoekster zich de vraag of verweerder voldoende rekening houdt met haar problemen en haar bijzondere kwetsbaarheid, aangezien haar psychische toestand haar verhindert om gedetailleerde verklaringen af te leggen. Verweerder stelt te hoge verwachtingen en houdt in zijn analyse onvoldoende rekening met haar kwetsbaarheid. Gezien haar profiel oordeelt hij te streng en de door haar bijgebrachte stukken worden afgewezen op louter stereotiepe gronden, zodat zij enkel kan besluiten dat haar zaak zeer oppervlakkig werd behandeld. Besluitend wijst verzoekster erop dat haar psychische toestand ook een impact heeft op haar vrees in geval van terugkeer naar Somalië. De situatie van personen met mentale aandoeningen in Somalië en de behandeling die hen er te beurt valt, met een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM, werd niet onderzocht. Gevraagd of zij nog iets wenst toe te voegen, vraagt verzoekster enkel nog om haar zaak "goed te bekijken"."

7.1. De Raad stelt vast dat verzoekster heden middels haar aanvullende nota van 2 juni 2026 nieuwe stukken voorlegt, die dateren van na de bestreden beslissing van 9 september 2025.

Zij legt bijkomend een psychiatrisch verslag neer van 16 maart 2026 van haar behandelende psychiaters waaruit blijkt dat zij op 5 maart 2026 wederom werd opgenomen op de psychiatrische afdeling van AZ Jan Palfijn wegens een ernstige achteruitgang van haar mentale toestand. Er wordt vermeld dat verzoekster eerder werd opgenomen in september 2025 na een suïcidepoging. Verzoekster rapporteert auditieve hallucinaties in de vorm van stemmen die haar bevelen geven en die haar angstgevoelens aanzienlijk versterken. De psychische kwetsbaarheid van verzoekster wordt benadrukt, die bestaat uit onder meer ernstige slaapproblemen, verhoogde angst, psychotische beleving en een voorgeschiedenis van suïcidaliteit.

Daarnaast legt verzoekster een geactualiseerd psychologisch verslag neer van haar behandelende psycholoog van 24 mei 2026 waarin wordt toegelicht dat zij nog steeds een mentale kwetsbaarheid vertoont waarvoor zij de afgelopen 8 maanden doorlopend psychiatrische en psychologische ondersteuning nodig had. Na de suïcidepoging in september 2025, werd zij opgenomen in de psychiatrische afdeling van het AZ Jan Palfijn in het najaar van 2025. Vervolgens verbleef verzoekster in het CIBA (Centrum voor Intensieve Begeleiding Asielzoekers) van december 2025 tot april 2026. Omdat verzoekster er weer op achteruitging, werd zij in maart 2026 opnieuw aangemeld bij de psychiatrische afdeling van AZ Jan Palfijn.
In het verslag wordt vermeld dat zij de volgende symptomen vertoont:
- suïcidaliteit en levensbedreigende crisissen;
- herhaalde amnesie;
- psychotische belevingen en hallucinaties, auditieve hallucinaties (stemmen), fysiek-auditieve hallucinaties (explosies), visuele hallucinaties;
- dissociatie, desoriëntatie en confabulatie;
- acute paniekaanvallen, stressblokkades en doodsangst;
- psychosomatische en neurologisch aandoende klachten: urine-incontinentie erger bij angst, motorische uitval en tintelingen in benen.

Voorts benadrukt de psycholoog dat verdere contacten met verzoekster slechts op een aangepaste wijze kunnen verlopen. Hij acht de aanwezigheid van een vrouwelijke tolk noodzakelijk en adviseert eveneens een vrouwelijke dossierbehandelaar. Tevens dient verzoekster steeds te worden begeleid naar onbekende plaatsen omdat zij snel gedesoriënteerd geraakt en vervolgens paniekreacties ontwikkelt.
Verder blijkt dat verzoekster medicatie krijgt die wordt voorgeschreven bij een ernstige psychiatrische problematiek, wat volgens verzoekster een bijkomende objectieve aanwijzing is voor de ernst van haar psychische toestand.
Volgens verzoekster bevestigen deze vaststellingen op objectieve wijze dat zij lijdt aan ernstige psychische aandoeningen die haar dagelijks functioneren beperken en haar vermogen om coherent en consistent verklaringen af te leggen ingrijpend beïnvloeden.

7.2. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekster, door middel van de bij haar aanvullende nota gevoegde stukken en de toelichting ter zitting, nieuwe elementen heeft aangebracht.
Uit de stukken die heden voorliggen blijkt dat verzoekster met zeer ernstige psychische problemen kampt en dat er indicaties lijken te zijn dat deze actueel haar zelfstandig functioneren, inschattingsvermogen en weerbaarheid ernstig kunnen verstoren. Haar psychische toestand is ernstig achteruit gegaan sinds de bestreden beslissing van 9 september 2025. De stukken die zij neerlegt, lijken ook aanwijzingen te bevatten dat haar psychische toestand een invloed kan hebben gehad op de door haar afgelegde verklaringen en die, samengenomen met het in het kader van haar vorig beschermingsverzoek besproken littekenattest, een aanwijzing zouden kunnen vormen voor de door haar beschreven trauma's.

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of vertegenwoordigd.

In het licht van het geheel van de door verzoekster bijgebrachte nieuwe stukken en toelichtingen, acht de Raad een verder onderzoek noodzakelijk. In het bijzonder oordeelt de Raad dat een verder onderzoek naar de psychische toestand van verzoekster is vereist om op correcte wijze de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van haar voorgehouden profiel en haar daarop gebaseerde vrees voor vervolging te kunnen beoordelen. Tevens oordeelt de Raad dat een verder onderzoek naar de psychische toestand van verzoekster is vereist om de impact van haar psychische problemen bij een toekomstgerichte analyse van het risico op vervolging of ernstige schade in kaart te brengen en te kunnen beoordelen. Gelet op de vereiste van een volledig en ex nunc-onderzoek van het beroep, is een nader onderzoek in deze derhalve noodzakelijk en relevant voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Dit geldt te meer nu in de EUAA *"Country Guidance: Somalia"* van augustus 2023, vermeld in de bestreden beslissing met een consulteerbare weblink, gewag wordt gemaakt van een risicoprofiel voor personen met een handicap en/of ernstige medische aandoeningen, inclusief geestelijke gezondheidsproblemen (p. 137-138).

8. De Raad wijzigt, gelet op wat voorafgaat, zijn standpunt van de beschikking van 10 maart 2026.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeks-bevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 september 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,	kamervoorzitter
T. LEYSEN,	griffier

De griffier,	De voorzitter,
T. LEYSEN	M. MAES TORRES LOREDO